

Denne Udtalelse takker jeg ham altsaa for. Jeg tager altsaa Forslaget under Nr. 7 tilbage.

Formanden (Høgsbro): Vædringsforslaget Nr. 7 uden for Betænkningen (af Bluhme) er taget tilbage. Er der nogen, som optager det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Johansen: Paa § 27, II. g. i Finanslovsforslaget staar opført til Anskaffelse af nyt Driftsmateriel 620,000 Kr. Af Anmærkningerne ses det, at af disse 620,000 Kr. ere 255,000 Kr. tænkt at skulle anvendes til Anskaffelse af 50 aabne og 50 lukkede Godsvogne. Jeg savner her Oplysninger, om der blandt de 50 lukkede Vogne menes, at der skulde være nogle Isvogne, for dem have Statsbanerne vistnok hidtil haft for saa af. I Fjor Sommer forlangte Mejerier paa Volland nogle Isvogne til at befordre deres Smør ind til Kjøbenhavn; men det var imidlertid ikke til at saa; alle Isvognene vare i Brug, og Følgen deraf var, at Mejerierne maatte forsende deres Smør i almindelige lukkede Vogne; Smørret kommer til Kjøbenhavn i næsten flydende Tilstand, saa Værdien naturligvis er betydelig forringet, og de Priser altsaa ikke kunne opnaas, som man ellers vilde have kunnet saa. Jeg tillader mig derfor at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa denne Omstændighed, idet jeg antager, at der baade fra hans Side og ogsaa fra Udvalgets Side ikke vil være noget i Vejen for at søge Bevilling til de fornødne Isvogne inden 3dje Behandling, for at man ikke ogsaa i en kommende Sommer skal være lige saa daarligt stillet som sidste Sommer. Der behøves, efter hvad jeg har erfaret, 4 saadanne Isvogne. Med dem vil man kunne hjælpe sig. Saa har jeg en Bemærkning at gøre om Telefonen fra Afsø enten til Fejø eller Vandholm. Jeg ved ikke, hvilken af disse to, der kan opnaas. Baade Ordføreren for Finansudvalget og Ministeren mente, at man ikke kunde komme paa det rene med, hvad Afsøboerne egentlig ville. Jeg tror dog nok, at dette Spørgsmaal kan klares allerede her. I Fjor havde de andraget paa at saa en Telefonledning fra Afsø til Fejø, og saa foreslog den højtærede Indenrigsminister en Ledning fra Afsø til Vandholm, og altsaa i lige den modfattede Retning. Finansudvalget vilde ikke gaa ind paa denne Bevilling den Gang, og Ministeren motiverede sit Forslag dermed, at en Telefonledning til Fejø vilde blive altfor kostbar. Fra Afsø til Fejø vilde Telefonledningen nemlig komme til at koste saadan

noget som 11,310 Kr., og jeg tror, at man i Fjor anslog Beføstningen for en Telefonledning fra Afsø til Vandholm til en Beføstning af 8,000 Kr. Nu have Afsøboerne naturligvis lagt Mærke til, at den højtærede Minister i Aar igen har forlangt en Bevilling til Telefon fra Afsø, men denne Gang til Fejø. Men de ere ogsaa bleve opmærksomme paa, at Finansudvalget ikke vil gaa ind paa denne Bevilling, saa have de deraf sluttet, at de maatte lettere ville opnaa at saa en Forbindelse med Vandholm, som ganske vist ikke er saa bekvem for dem, men som dog kunde bruges, fordi der fra Vandholm til Fejø er Telegraf, saa de pr. Telefon kunne tale til Vandholm og derfra lade telegraferere til Fejø, hvor de have deres Dommer og Væge. Jeg tror nok, at Grunden er den, at de nu, efter at de have set, at Bevillingen er strøget paa Finansloven af Finansudvalget, have ment, at de lettere ville opnaa en Forbindelse med Vandholm. Derfor ere de komne med dette Forslag bag efter. Jeg mener derfor ogsaa, at der slet ikke vil kunne være noget til Hinder for, at Finansudvalget, hvis det ikke vil gaa ind paa en Forbindelse mellem Afsø og Fejø, saa til 3dje Behandling genoptog Ministerens Forslag om en Forbindelse mellem Afsø og Vandholm, og det er det, jeg meget vil bede det ærede Finansudvalg om at gøre.

Sammerich: Naar jeg har begæret Ordet, er det for at udtale et Ønske i samme Retning som min ærede Kollega fra Maribo (Johansen). Det er mig bekendt, at det lollandste Mejeri har lidt ved ikke at kunne saa isakstøede Vogne i det forløbne Aar. Naar jeg da, ligesom min lollandste Kollega udtaler dette, slaar jeg dermed fast, at det for vor Egn er et Ønske, man gerne skulde have opfyldt; men jeg kan sige, at jeg er overbevist om, at det er et Ønske, man burde opfylde for hele Landet. Jeg tror, at den ærede Ordfører havde overordentlig megen Ret, naar han før sagde, at saa Bevillinger være saa naturlige i Øjeblikket som dem, der gik ud paa at bringe vore Landbrugsprodukter hurtigt og saa billigt som muligt frem til Forbrugsstederne. Men jeg er overbevist om, at mindst lige saa stor Betydning have saadanne Bevillinger, der gaa ud paa, at Produkterne kunne bringes uskadede og sikkert til Afætningsstedet; og alt, hvad man ofrer i den Henseende er, tør jeg sige, i allerbedste Forstand, en berettiget Agrarbevilling. Der er ikke Tvivl om, at hvad man gør for at lette Skatterne eller for at yde Tilskud til den enkelte, i Reglen vil blive en Draabe i Habet; men lige saa sikkert er det, at hvad